

men det Offer, Regeringen og Regeringspartierne bringer paa Løntariffernes og Lønoverenskomsternes hellige Alter.

Korsgaard: Det konservative Folkeparti tror ikke synderligt paa det foreliggende Lovforslags nævneværdige Nytte, men naar man deri, at vi vil sætte os imod Lovforslaget, vil lægge, at vi ikke har nogen synderlig Interesse for den herskende Arbejdsløshed, vil jeg protestere derimod. Naar Regeringen som Følge af denne Afstemning siger som saa, at heretter har Regeringen og dens Parti intet Ansvar, men at Oppositionspartierne alene maa bære Ansvaret, og naar den højtærede Statsminister yderligere ræsonnerer som saa, at ved Handlinger af den Art fra Oppositionens Side vil den Vælgermasse, der staar bagved Regeringspartierne, vokse stærkt, vil jeg dertil sige, at for saa vidt det virkelig er en saa alvorlig Tid, vi lever i, for saa vidt det virkelig er saa alvorligt med alle de mange arbejdsløse, turde det være noget for dyrekøbt at søge at naa en politisk Fordel ved at vente indtil 2 Aar og saa udnytte den Stemning, der derved vil være skabt. Nej, højtærede Regering, De sidder med Ansvaret, saa længe De beholder Regeringen, De sidder med det og faar Lov til at beholde det. Tror Regeringen, at dens Handlinger er gode og saaledes i høj Grad kan tiltrække Flertallet af den danske Befolknings Vælgermasse, og at altsaa Oppositionens Handlinger er daarligere, nu vel, saa skulde ikke mindst de saakaldte demokratiske Partier kende Vejen til at faa at vide, om denne deres Tro er rigtig, eller om vor Tro: at den siddende Regering ikke magter den Situation, hvori vi befinder os, er rigtig. Jeg ved vel, man kan sige, at et *Folketingsmindretal* ikke skal kunne fremkalde et Valg, men da enhver Tilhænger af den almindelige Valgret dog altid i større eller mindre Grad maa lægge Vægt paa *Vælgermassens Flertal* overfor saa uhyre vigtige Forhold som dem, det her drejer sig om, saa siger jeg til Regeringen: Lad os komme ud til Vælgerne!

Erhvervsministeren (Stauning): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard følte sig forpligtet til at sige Regeringen, paa hvilken Maade den skulde handle, naar det nu var lykkedes Venstre og de Konservative at faa dette Lovforslag begravet i Landstinget. Det ærede Medlem mente, at Regeringen kendte Vejen, og det er

der heller ingen Tvivl om. Hvis det ærede Medlem ønsker at blive af med Regeringen, haaber jeg, at han ogsaa kender Vejen.

Fraenkel: Ligesom det ærede Medlem Hr. Korsgaard hæftede jeg Opmærksomheden ved, at den højtærede Erhvervsminister mindst to Gange i sit Foredrag understregede, at vi ved at stemme imod dette Lovforslag tog Ansvaret for den foreliggende Situation fra Regeringen. Derimod maa jeg ganske bestemt protestere. Thi hvad er dette Lovforslag? Det er jo ikke andet end en Form, og en meget uheldig Form efter vor Opfattelse, for Ydelse af den Understøttelse, man i Anledning af Arbejdsløsheden vil yde Arbejderne, ikke direkte som Understøttelse, men derimod gennem Arbejde. Men skulde Regeringen kunne fralægge sig Ansvaret for Situationen her, maatte den være fremkommet med en Plan, der tog et helt andet Sigte, nemlig et Sigte ikke blot paa at afhjælpe en Nødstilstand ved at give Penge ud, men et Sigte, der rettedes mod Produktionen, rettedes paa at faa Produktionen i Gang igen; men om noget saadant har vi ikke hørt fra den højtærede Regerings Side.

I denne Forbindelse vil jeg nævne noget andet, som den højtærede Erhvervsminister kaldte paa — og det forekommer mig, at der var nogen Mening i hans Kalden —, og det var, da han sagde: Hvor er Planerne fra Industriens Side henne? Det var den, det maatte ligge nærmest at fremkomme med Planer til at faa Produktionen i Gang. Nu skal jeg her helt se bort fra Toldspørgsmaalet — ja, et æret Medlem ler, men hele Verden over er det jo netop det Middel, man griber til, og det kan altsaa ikke være den bare Dumhed —, men jeg skal altsaa se bort fra Toldspørgsmaalet og kun sige, at jeg ved ganske vist ikke, om fuldt udarbejdede Planer foreligger. Derimod har jeg Grund til at mene, at Planer vilde kunne fremkomme; men det ulykkelige er jo, at saadanne Planer øjeblikkelig af Regeringen — det ved vi i Forvejen — vil blive benyttet til et Fremstød i Retning af den socialistiske Samfundsordning, den, som vi jo ikke tror paa, og som det hele Erhvervsliv for Tiden ikke kan bygges op paa.

Erhvervsministeren (Stauning): Jeg vil gerne med det samme sige, at der maa jo være sket en Misforstaaelse, ikke blot fra det ærede Medlem Hr. Korsgaards